

Utkast till förordning genom vilken vissa ämnen och föremål klassificeras som biprodukter i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april 2022 om förorenat avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi.

29/07/2024

I

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (nedan kallat *ramdirektivet om avfall*) införlivades i spansk lagstiftning genom lag 22/2011 av den 28 juli 2011 om förorenat avfall och förorenad jord. Genom båda standarderna införs en uppsättning krav som måste uppfyllas för att ett ämne eller en vara som är ett resultat av en produktionsprocess vars främsta syfte inte är att producera det ämnet eller den varan ska anses vara en biprodukt och inte som avfall.

De fyra villkor som uppställs i artikel 5 i ramdirektivet om avfall för ändring av rättslig ställning är följande: det är säkert att ämnet eller varan kommer att användas i ett senare skede, att ämnet eller varan kan användas direkt utan att behöva genomgå ytterligare föregående bearbetning utanför normal industriell praxis, ämnet eller varan framställs som en integrerad del av en produktionsprocess, och att den efterföljande användningen är laglig, dvs. att ämnet eller varan uppfyller alla relevanta krav för den specifika tillämpningen som rör produkter och skydd av miljö och hälsa, och inte får leda till övergripande negativa effekter på miljön eller människors hälsa. I artikel 4.1 i lag 22/2011 av den 28 juli 2011 sammanfördes dessa fyra villkor med en mindre ändring: i det andra villkoret angavs i lagen "vanlig industriell praxis" i stället för "normal industriell praxis", och i det fjärde villkoret behölls samma kriterium, dock utan att det uttryckligen hänvisades till att den efterföljande användningen var laglig.

Därefter, i artikel 5 i ramdirektivet om avfall, med ändringar genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018, ändrades direktiv 2008/98/EG om avfall. Till följd av denna ändring bibehåller ramdirektivet om avfall ordalydelsen i de fyra villkor som ska uppfyllas för att uppnå status som biprodukt, även om vissa ändringar införs. För det första får Europeiska kommissionen anta genomförandelagar för att fastställa detaljerade kriterier för en enhetlig tillämpning av de fyra villkoren för biprodukter. För det andra kan dessa detaljerade kriterier, om de inte har fastställts på unionsnivå, fastställas av medlemsstaterna.

Vidare införlivar lag 7/2022 av den 8 april 2022 om förorenat avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018. I artikel 4 behålls ordalydelsen i de fyra villkor som ska vara uppfyllda för att ett ämne eller en vara ska kunna betraktas som en biprodukt. Dessa villkor måste vara uppfyllda samtidigt för att man ska kunna tillämpa den rättsliga ordningen för biprodukter, annars skulle ordningen för avfall tillämpas.

Vissa viktiga förändringar införs dock när det gäller behörigheten att bedöma och godkänna ansökningar om biprodukter. I artikel 4.2 i den redan upphävda lagen 22/2011 av den 28 juli 2011 tillskrevs kommissionen för samordning av avfall bedömningen av ämnen eller varor och föreslogs att de skulle godkännas som en biprodukt av det dåvarande ministeriet för miljö, landsbygd och havsfrågor, som i sista hand var ansvarigt för godkännandet genom förordning.

I artikel 4.3 i lag 7/2022 av den 8 april 2022 delas däremot behörigheten att bedöma och godkänna ansökningar om biprodukter nu upp mellan ministeriet för ekologisk omställning och den demografiska utmaningen (nedan kallat *ministeriet*) och de behöriga myndigheterna i de autonoma regionerna. Å ena sidan ska de autonoma regionerna utvärdera och godkänna ansökningar om biprodukter, i förekommande fall, för ämnen eller varor som härrör från en produktionsanläggning som är belägen inom deras territorium, förutsatt att de är avsedda för en viss industriell verksamhet eller process inom det egna samhällets territorium eller inom ett annat samhälles territorium efter en positiv rapport från det samhället. När det gäller ministeriet är det ansvarigt för utvärdering och deklARATION av ett ämne eller en vara som biprodukt, när den utförs med allmän räckvidd i hela Spanien. I det senare fallet ska bedömnings- och deklareringsförfarandet inledas antingen på eget initiativ eller på begäran av en autonom region, vilket utesluter möjligheten att det sker på begäran av en berörd part.

Enligt slutbestämmelse 4.2 a i lag 7/2022 av den 8 april 2022 ska ett ämne eller en vara deklarerats som biprodukt genom ministerförordning.

II

Denna förordning följer raden av andra förordningar om biprodukter som godkänts och publicerats i Spanien. Denna standard ingår i EU-rättens tillämpningsområde, där det inte finns någon enhetlig reglering av biprodukter genom EU-förordningar, men varje medlemsstat har utarbetat EU-bestämmelser med särdrag eftersom det ibland finns olika nationella strategier för begreppet biprodukter och för utvärderingsprocessen.

I detta fall inleder ministeriet på eget initiativ förfarandet för att deklarerat vissa ämnen eller varor som biprodukter i enlighet med artikel 4.5 a i lag 7/2022 av den 8 april 2022.

Vid utarbetandet av denna förordning har det relevanta utvärderingsförfarandet följts för deklARATION av vissa material som biprodukter. De berörda företagen lämnade därför in en ansökan till ministeriet för vart och ett av ämnena eller varorna. För analysen av var och en av ansökningarna beställde ministeriet en teknisk studie för att bedöma anpassningen av dessa material till begreppet biprodukter.

Det första villkoret i artikel 4.1 i lag 7/2022 av den 8 april 2022 för att ett ämne eller en vara ska anses vara en biprodukt är en försäkran om att ämnet eller varan därefter ska användas. I detta avseende åtföljdes varje ansökan av både den

dokumentation som kunde bevisa detta och de mottagande företagens åtagande att sådan användning skulle äga rum, vilket framgår av deras undertecknande och deltagande i den gemensamma ansökan.

När det gäller det andra villkoret, nämligen att ämnet eller varan kan användas direkt utan att behöva genomgå ytterligare bearbetning utanför sedvanlig industriell praxis, konstaterades det att ingen bearbetning av materialet utförs och att det därför också är uppfyllt.

Vad gäller det tredje villkoret, att ämnet eller varan framställs som en integrerad del av en produktionsprocess, kan det sägas att vart och ett av de analyserade materialen härrör från sin egen produktionsprocess och utgör "material som erhållits oavsiktligt", i enlighet med begreppet "biprodukt" i kommissionens tolkningsmeddelande om avfall och biprodukter till rådet och Europaparlamentet av den 21 februari 2007.

Slutligen är det fjärde villkoret att den efterföljande användningen av ämnet eller varan uppfyller alla relevanta krav avseende produkter samt skyddet av människors hälsa och miljön, utan övergripande negativa effekter på människors hälsa eller miljön. Det har kontrollerats att kandidatmaterialen för biprodukter uppfyller kraven i de standarder som fastställts på produktnivå och som ingår i motsvarande lagstiftning. Och i händelse av att det inte finns några standarder har det verifierats att dessa material uppfyller de tekniska specifikationer som krävs av de användarindustrier som tar emot materialet. När det gäller uppkomsten av nya negativa effekter har det för vart och ett av de analyserade fallen konstaterats att inga nya effekter förväntas eller att användningen av biprodukterna åtminstone inte får ge upphov till andra effekter än de som skulle kunna uppstå vid användning av det material som biprodukterna kan ersätta.

Slutligen avslutades den tekniska studie som genomförts med en rapport som visade att de fyra villkoren i artikel 4.1 i lag 7/2022 av den 8 april 2022 var uppfyllda för var och en av de berörda ansökningarna, och slutligen föreslog ministeriet sin förklaring som biprodukt genom ministerförordning.

III

Denna förordning består av sju artiklar och två slutbestämmelser. Den kompletteras med en bilaga.

Denna standard syftar till att förklara vissa ämnen och varor som biprodukter, med tillämpning inom hela statens territorium, i enlighet med artikel 4 i lag 7/2022 av den 8 april 2022.

Tillämpningsområdet för denna standard omfattar ämnen eller varor av mycket olika slag som kommer från olika industriella verksamheter och processer. Vissa härrör från aluminiumproduktion, elektrolytisk kopparsproduktion och oxalsyntes.

Andra är ämnen eller varor från den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin, t.ex. utspädd svavelsyra. och andra, tillverkningsrester från grönsaks-, timmer- och tillhörande industrier samt mjukpappersförädlingsindustrin.

Dessutom tilldelas vart och ett av dessa material vissa användningsområden som de måste tilldelas för att få status som biprodukt, i enlighet med artikel 1.1 och artikel 4.1 d i lag 7/2022 av den 8 april 2022. All annan användning av de ämnen eller varor som omfattas av denna standard som skiljer sig från dem som avses i artikel 1 skulle därför inte omfattas av detta dekret, eftersom dess betraktande som en biprodukt inte skulle ha bedömts och därför skulle behöva hanteras enligt den rättsliga ordningen för avfall, för att säkerställa en korrekt hantering och för att på lämpligt sätt skydda människors hälsa och miljön.

IV

Denna standard uppfyller de principer om sund reglering som anges i artikel 129 i lag 39/2015 av den 1 oktober 2015 om det gemensamma administrativa förfarandet för offentliga förvaltningar. I enlighet med principerna om nödvändighet och effektivitet grundar sig denna förordning på ett adekvat skydd av människors hälsa och miljön och fastställer i vilka situationer de ämnen eller varor som den reglerar betraktas som biprodukter och i vilka situationer de inte är och måste följa avfallsbestämmelserna. Deklarationen av vissa ämnen eller varor som biprodukter säkerställer också skyddet av människors hälsa och miljön, eftersom den anger de kriterier enligt vilka de kan användas på ett säkert sätt och fastställer spårbarhetskyldigheter under användningen. Den utgår vidare från en tydlig definition av de eftersträvade målen och med anledning av att de krav som införs är av uttrycklig teknisk karaktär anses instrumentet lämpa sig väl för att uppnå målen.

Denna standard är förenlig med proportionalitetsprincipen, eftersom den reglerar de väsentliga aspekterna för det ändamål som den eftersträvar, nämligen att fastställa när vissa ämnen eller varor som härrör från olika produktiva verksamheter kan deklarerars som en biprodukt i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april 2022.

I enlighet med rättssäkerhetsprincipen är standarden förenlig med den övriga nationella rättsordningen och Europeiska unionen, eftersom den gör det möjligt att klargöra statusen som biprodukt för vissa ämnen och varor som är avsedda för särskilda användningsområden och dessutom med allmän räckvidd för hela Spanien. Därigenom inrättas ett stabilt, förutsägbart, integrerat och säkert regelverk som underlättar kunskap och förståelse och följaktligen åtgärder och beslutsfattande inom de berörda sektorerna.

Den följer också principen om öppenhet, eftersom alla förfaranden för information till och samråd med allmänheten noggrant har följts.

Slutligen säkerställer denna standard, med tillämpning av effektivitetsprincipen, maximal effektivitet när det gäller att uppnå målen till lägsta möjliga kostnad för tillämpningen.

Vid utarbetandet av denna förordning har samråd ägt rum med de autonoma regionerna och med de organ som företräder de berörda sektorerna; Den har också förelagts förfarandet för information till allmänheten, kommissionen för samordning av avfall och den rådgivande nämnden för miljön har rådfrågats i förväg, i enlighet med bestämmelserna i lag 27/2006 av den 18 juli 2006 om rätten till tillgång till information, allmänhetens deltagande och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (som införlivar direktiven 2003/4/EG och 2003/35/EG).

Denna ministerförordning har granskats enligt det informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter som föreskrivs i kunglig förordning 1337/1999 av den 31 juli 1999 om tillhandahållande av information beträffande tekniska standarder och föreskrifter samt beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster. Dessutom har Världshandelsorganisationen anmälts i enlighet med de åtaganden om öppenhet som anges i det avtal om tekniska handelshinder som Konungariket Spanien är bundet av som medlem av Världshandelsorganisationen.

Tillståndet att genomföra detta dekret finns i artikel 4.5 och fjärde slutbestämmelsen 2 a i lag 7/2022 av den 8 april 2022 och dess konstitutionella grund i artikel 149.1.23 i den spanska konstitutionen, som ger staten exklusiv befogenhet i fråga om grundläggande miljöskyddslagstiftning, utan att det påverkar de autonoma regionernas befogenheter att fastställa ytterligare skyddsnormer.

I enlighet med detta och med förhandsgodkännande från ministern för digital omvandling och den offentliga förvaltningen, i samförstånd med Statsrådet, föreskriver jag härmed följande:

Artikel 1. Syfte och tillämpningsområde.

1. Följande ämnen och föremål deklareraras som biprodukter i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april 2022 om förorenat avfall och förorenad jord för en cirkulär ekonomi, förutsatt att de krav som fastställs i denna förordning, som är tillämpliga inom hela det nationella territoriet, är uppfyllda:

a) Mättad natriumhydroxid i aluminium, genererad under anodiserings- och strängpressningsprocesserna av aluminium, för direkt användning vid tillverkning av natriumaluminat.

b) Konstgjord gips, erhållen i produktionsanläggningar för elektrolytisk koppar, för direkt användning som inställningsregulator vid tillverkning av cement.

c) 60 % salpetersyralösning, framställd vid tillverkning av oxalsyra, för direkt användning vid tillverkning av kvävehaltiga gödselprodukter, i enlighet med nationella bestämmelser.

d) Vegetabiliskt substrat, för användning som odlingssubstrat.

e) Utspädd svavelsyra, erhållen vid framställning av livsmedelsmajs, för direkt användning vid framställning av gödselprodukter, i enlighet med nationella bestämmelser.

f) Flis, spån, sågspån, hyvelspån, stamrester, sticklingar och rester av färskt trä från avverkning, sågverk eller tillverkning av plywoodskivor och förpackningsbottnar för frukt och grönsaker, för användning vid tillverkning av spånskivor och fiberskivor.

g) Pappersskräp, från konvertering vid tillverkning av slutprodukter av mjukpapper, för användning vid framställning av mjukpappersmassa.

2. Om ämnena och varorna i föregående avsnitt inte överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning ska den rättsliga ordning för avfall som fastställs i lag 7/2022 av den 8 april 2022 samt i dess genomförandeförordningar tillämpas på dem.

Artikel 2. Definitioner

I denna ordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *utspädd svavelsyra*: vattenlösning med svavelsyrahalt av livsmedelskvalitet, erhållen i anläggningar för produktion av livsmedelsmjäs.

b) *konvertering*: process för transformation eller omvandling av pappersrullar.

c) *natriumhydroxid mättad i aluminium*: blandning som genereras i aluminiumanodiserings- och extruderingsprocesserna med hjälp av kaustiksoda.

d) *mjukpapper*: lättviktpapper som tillverkats av massa och som kan vara torrkräpat, våtkräpat eller okräpat.

e) *mjukpappersprodukt*: bearbetad produkt tillverkad av mjukpapper i ett eller flera lager.

f) *gödselprodukt*: gödselprodukt enligt definitionen i artikel 2.7 i kungligt dekret 506/2013 av den 28 juni 2013 om gödselprodukter.

g) *EU-gödselprodukt*: gödselprodukt enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2019/1009 av den 5 juni 2019 om fastställande av bestämmelser om tillhandahållande på marknaden av EU-gödselprodukter och om ändring av förordningarna (EG) nr 1069/2009 och (EG) nr 1107/2009 samt om upphävande av förordning (EG) nr 2003/2003.

h) *producent*: den fysiska eller juridiska person som framställer något av de ämnen eller varor som avses i artikel 1.1.

i) *60 % salpetersyralösning*: vattenlösning innehållande 60 % salpetersyra, erhållen i anläggningar som producerar oxalsyra.

j) *odlingssubstrat*: material enligt definitionen i artikel 2.1 i kungligt dekret 865/2010 av den 2 juli 2010 om odlingssubstrat.

k) *vegetabiliskt substrat*: material från tillverkningsprocessen av förformade substratblock som används som planteringsmaskiner.

l) *användare*: den fysiska eller juridiska person som tar emot något av de ämnen eller varor som avses i artikel 1.1 och använder dem för den efterföljande användning som särskilt anges för vart och ett av dem.

m) *konstgjord gips*: kalciumsulfat som erhålls i produktionsanläggningar för elektrolytisk koppar, särskilt från svavelgasavsvavlingsprocesser.

Artikel 3. *Krav på att ämnen eller varor i denna förordning ska deklarerars som biprodukter.*

Ämnen eller varor enligt artikel 1.1 ska uppfylla följande krav för att deklarerars som biprodukter:

a) Från den tidpunkt då de genereras i producentens lokaler, under transport och fram till dess att de slutligen används i användarnas lokaler får de inte blandas med andra material, avfall eller andra ämnen eller produkter.

b) De ska lagras i lämpliga lokaler eller behållare, ordentligt isolerade, i syfte att undvika kontaminering av mark och yt- och grundvattenförekomster.

Artikel 4. *Skyldigheter för tillverkare av ämnen eller varor.*

1. En producent som önskar hantera något av de ämnen och varor som anges i artikel 1.1 som en biprodukt ska lämna in en undertecknad ansvarsförklaring till det behöriga miljöorganet i den autonoma region där de genereras och ange att den uppfyller bestämmelserna i denna förordning. Minimihållningen i denna förklaring anges i bilagan.

2. Producenten ska skicka en kopia av ansvarsförklaringen till det behöriga miljöorganet i den autonoma destinationsregionen om användaren befinner sig i en annan autonom region än producentens.

3. Vid betydande förändringar i produktionsprocessen eller i biprodukten ska producenten informera det behöriga miljöorganet i den autonoma region där den genereras samt i förekommande fall det behöriga miljöorganet i den autonoma mottagarregionen.

4. Producenten skall i sina lokaler kontrollera att ämnena eller varorna uppfyller kraven i artikel 3.

5. Producenten ska uppfylla de informationsskyldigheter i lag 7/2022 av den 8 april 2022 som gäller för dem. Producenten ska alltid föra ett kronologiskt register över de kvantiteter som produceras och förvaltas som en biprodukt, samt deras bestämmelseorter, i enlighet med artikel 64.2 i lag 7/2022 av den 8 april 2022. Detta register ska föras och göras tillgängligt för den behöriga myndigheten för inspektion under en period av fem år.

Artikel 5. *Skyldigheter för användare.*

För att ämnen eller varor som avses i artikel 1.1 ska behålla sin status som biprodukter ska användarna

a) kontrollera att det mottagna materialet i deras anläggningar uppfyller kraven i artikel 3,

b) om de ska använda ämnena eller varorna vid tillverkningen av en gödselprodukt eller EU-gödselprodukt, uppfylla bestämmelserna i denna förordning och bestämmelserna i kungligt dekret 506/2013 av den 28 juni 2013 om gödselprodukter och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1009 av den 5 juni 2019, i den mån de är tillämpliga på dem.

c) om de ska använda grönsakssubstratet som odlingssubstrat, uppfylla bestämmelserna i denna förordning och bestämmelserna i kungligt dekret 865/2010 av den 2 juli 2010 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1009 av den 5 juni 2019, beroende på vad som är tillämpligt.

d) föra ett kronologiskt register över de kvantiteter som använts och deras härkomst, vilket ska bevaras och hållas tillgängligt för inspektion av den behöriga myndigheten under en femårsperiod.

Artikel 6. *Kontroll av de självständiga regionerna.*

Den behöriga myndigheten i den självständiga regionen får, om den anser det lämpligt, kontrollera att kraven på miljöavfall uppfylls. Kontrollen får utföras i producentens lokaler, under transport eller hos användarna av biprodukten.

Om den behöriga myndigheten i den autonoma regionen, i enlighet med kraven i denna förordning, kontrollerar att uppgifter eller uppgifter som ingår i den ansvarsförklaring som avses i artikel 4 av väsentlig karaktär är felaktiga, förfalskade eller utelämnade, ska den fastställa att det är omöjligt att fortsätta att hantera materialet som en biprodukt från och med den tidpunkt då fakta är kända, i enlighet med artikel 69.4 i lag 39/2015 av den 1 oktober 2015 om de offentliga förvaltningarnas gemensamma förvaltningsförfaranden. I detta fall ska den behöriga myndigheten i den autonoma regionen utfärda ett beslut som anger denna omständighet och informerar producenten om att de måste hantera dessa ämnen eller varor som avfall i enlighet med lag 7/2022 av den 8 april 2022 och andra tillämpliga avfallsbestämmelser.

För statistik- och kontrolländamål ska de autonoma regionerna registrera varje producent av de biprodukter som regleras i denna förordning i registret över biprodukter i det elektroniska avfallsinformationssystem som föreskrivs i artikel 66 i lag 7/2022 av den 8 april 2022, i enlighet med det förfarande som utvecklats genom förordning. Informationen om den biprodukt som finns i registret ska uteslutande användas av administrationen och ska hållas aktuell.

Artikel 7. Överföring av biprodukter inom Europeiska unionen.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1157 av den 11 april 2024 om transport av avfall, om ändring av förordningarna (EU) nr 1257/2013 och (EU) 2020/1056 och om upphävande av förordning (EG) nr 1013/2006 ska inte tillämpas i följande fall:

a) Om de biprodukter som förtecknas i artikel 1.1 avsänds från en producents anläggning till en användare i en annan medlemsstat i Europeiska unionen som också har deklarerat dessa ämnen eller varor som biprodukter för samma efterföljande användning.

b) När en användare i Spanien tar emot de biprodukter som förtecknas i artikel 1.1 från en producent i en medlemsstat i Europeiska unionen som har deklarerat dessa ämnen eller varor som biprodukter, för samma efterföljande användning.

Första slutbestämmelsen. *Lagstiftande behörighet.*

Detta dekret utfärdas i enlighet med bestämmelserna i artikel 149.1.23 i den spanska konstitutionen, som ger staten exklusiv behörighet i frågor som rör grundläggande miljöskyddslagstiftning, utan att det påverkar de autonoma regionernas befogenheter att fastställa ytterligare skyddsnormer.

Andra slutbestämmelsen. *Ikraftträdande.*

Denna förordning träder i kraft 20 dagar efter det att den har offentliggjorts i Spaniens officiella tidning.

BILAGA

Minimiinnehållet i den ansvarsförklaring som producenten ska lämna in.

BIPRODUKTNAMN OCH CPA-KOD	
NAMNET PÅ DET FÖRETAG SOM FRAMSTÄLLER BIPRODUKTEN	
Adress till producentföretagets säte	
FO-nummer	
KONTAKTUPPGIFTER	
CNAE-nummer	
NAMN PÅ ANLÄGGNINGEN/ANLÄGGNINGARNA SOM FRAMSTÄLLER BIPRODUKTEN	
Produktionsanläggningens/ produktionsanläggningarnas adress	
NIMA (Miljöidentifieringsnummer) för anläggningen/anläggningarna (om tillgängligt)	
NAMNET PÅ DET FÖRETAG SOM MOTTAGIT BIPRODUKTEN	
Adress till producentföretagets säte	
FO-nummer	
KONTAKTUPPGIFTER	
CNAE-nummer	
NAMNET PÅ DEN ANLÄGGNING/DE	

ANLÄGGNINGAR SOM MOTTAGIT BIPRODUKTEN	
Produktionsanläggningens/ produktionsanläggningarnas adress	
NIMA (Miljöidentifieringsnummer) för anläggningen/anläggningarna (om tillgängligt)	

Ovannämnda tillverkningsföretag förklarar under sitt ansvar att det uppfyller alla bestämmelser i förordning

(Ort, datum och underskrift)

FÖR ATT UPPMÄRKSAMMAS AV DET BEHÖRIGA MILJÖFÖRETAGET I DEN
AUTONOMA REGIONEN